

Publicerad 2006-12-06 18:16 av Mackan

*Snart får det vara nog, vi kan inte leva så här
då finns det ingen tid för våra barn och deras barn*

Livets geografi

Ett bländande norrsken
hänger över jordklotets kalla periferi
från golfströmmen
blåser varma vindar in
i mitt frusna hjärta

längs novembernattens
glimrande stjärnkarta
över oceaner av mörker
flyter nattfjärilen på
sina ljusklädda vingar

på väg
mot okända destinationer
mot ouppfyllda drömmar
och obesvarade böner

bortom hav av nätter
på stulna kontinenters
vindpiskade vidder
vandrar rotlösa nomader
på väg mot tidens ände

längs Pompejis, svartröda
sluttningar under årtusenden av stelnad lava
pyr döda kärlekar och slocknade tidevarv
medan
en blodröd sol sakta sjunker
över Inkarikets
drömmande ruiner

på botten av en gömd ocean
i ett palats på Atlantis mörklagda gator
sitter Triton på sin tron
och väntar tålmodigt
på apokalypsens tid

ovanför ytan
faller regn
av brinnande asteroider
över sjunkande oljeriggar
och utfiskade vatten

över döende regnskogar
och smältande glaciärer
breder ofrånkomligheten
ut sina osynliga kraftfält

medan livets kolonisatörer
apatiskt blickar mot främmande himlakroppars
outnyttjade horisonter

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mackan med Poeter.se id #11725 innehar upphovsrätten